

Ett regelrätt bedrägeri mot valmännen skulle det innebära, om framstegspartiet vid det slutliga valet ginge med någon annan kandidat än Ryti, förklarar med troskyldig indignation Etelä-Saimaa (framst.), som icke alls förstår vad som egentligen föresiggår i Helsingfors.

„Framstegspartiet har endast en presidentkandidat; kring hans namn ha medborgarna samrats till val och intet annat namn kan sålunda från detta parti komma i fråga. I motsatt fall skulle man rentav bedraga de röstande. En annan sak är sedan om situationen vid den slutliga omröstningen skulle bli sådan, att Rytis val icke synes möjligt, men då böra de framstegsvänliga elektorerna annorstädes söka en person, som de möjligen kunna understöda. Mycket orätt skulle de förfara om de började att framdriva en sådan presidentkandidatur som exempelvis herr Vennolas, vilken — såsom vid senaste partimöte nog klart framgick — inom eget parti åtnjuter endast ett helt obetydligt understöd.”

Etelä-Saimaa gjorde kanske klokt i att konferera ett slag med sin partiledning. Det är icke sagt att den är så heroiskt beslutet att stupa till sista man kring herr Ryti som man av valförberedelserna möjligen kunde tro.

Lallis varning är måhända också värd beaktande, med tanke på den agrariserande partifronden i St Michel:

„Vi hava anledning att varna såväl samlingspartiet som framstegspartiet för varje mindre övertänkt förfarande. Ty om framstegspartiet med vänsterns bistånd skulle få sin man till president, skulle detta medföra en dragning av hela regeringspolitiken åt socialismen. Och den därav följande ekonomiskt-politiska kursen bleve sådan att, enligt vår tro, ej ens framstegspartiets egna medlemmar i landsorten skulle godkänna den. — Och om samlingspartiet — i förlitan på hjälpen från yttersta högern i svenska partiet — för samarbetet med agrarpartiet uppställer rentav omöjliga villkor, blir följden att svaret för regeringspolitiken kommer att vila även på samlingspartiet.”

Särskilt vådlig för samlingspartiet är beblandelsen med svenskarna — lika vådlig som beblandelsen med socialisterna är för framstegspartiet:

„Erkänt är att vårt socialdemokratiska parti ännu icke trätt in i de fullt klart parlamentariska, på laglig demokrati inriktade partiernas krets. Likaså representerar vårt svenska parti en sådan, mången gång rent ansvarslös politik, att samarbete med detsamma har visat sig svårt. Därför borde, enligt vår mening, de tre finska partierna, nämligen samlingspartiet, framstegspartiet och agrarförbundet, vilka i alla fall förenas av samma nationella och allmänt fosterländska strävanden, taga ledningen i sina händer och sträva att med gemensamma krafter avgöra presidentvalet.”

Kryssningen mellan svenskhetens Scylla och socialdemokratins Charybdis blir emellertid så mycket mera bekymmersam för en nationell agrarpolitiker som han ytterligare har att taga hänsyn till en fara, vilken Lalli glömt: den forna monarkismen. Vilka vådor här kunna lura påminner Sasu Punanen om i Suomen Sosialidemokraatti:

„Lika vågat som det är att låta en hund vakta en korg, lika vågat är det att göra en monarkist till republikens president. Och även om man skulle anse, att det republikanska regementet i landet redan vore så säkert, att man icke behöfde hysa någon fruktan om dess rubbande, så är det ju redan i och för sig upp- och nedvänt, att en person med en monarkismen fullt motsvarande världsåskådning skulle ställas på republikens högsta post.”

„Våra monarkister borde känna sig mycket tacksamma för att de efter sitt kunganarrspel lyckats politisera sig så mycket till ytan, att de blivit i tillfälle att dela regeringstaburetterna med de republikanska borgerliga partierna. Att sitta i regeringen är emellertid något väsentligt annat än att bekläda presidentposten. Regeringar kan man i parlamentariska länder stjälpas på en dag. Och monarkisterna veta, att de få respass samma dag de försöka börja sparka mot republiken.”

Annat är det med presidentposten, den besättes för hela sex år framått. Om icke dess innehavare därförinnan begagnar tillfället att ersätta sig själv med en kung, vilket S. S. tydligen finner både möjligt och sannolikt,

En ny specialkandidat till presidentplatsen framföres slutligen av Maakansa, som presenterar landshövding Relanders namn som de karelska agrarernas sista ord:

„Också vi, agrarer i Karelen, ha således nu vår egen kandidat, filosofiedoktorn och landshövdingen Lauri Kristian Relander. En fryntlig karl, icke sant? En karelarnas man och agrar ända från ungdomen. Har aldrig skämts för att han hört till agrarförbundet, utan har varit en av vårt partis mest energiska förkämpar. Redan vid den tiden, då agrarförbundet var ett litet parti, som man gjorde narr av.”

„Dessutom är landsfader Relander en sådan man — kanske tills vidare den enda i hela agrarpartiet — att man kan hoppas, att man skall duga även åt de övriga partierna.”

„Går det som hittills, är det fara värt att presidentvalet endast ytterligare kommer att understryka faktum, att Finland är ett land, vareest partiledelserna dominera till och med då landets viktigaste intressen stå på spel”, skriver Åbo Underrättelser, som icke utan skäl finner att presidentdiskussionen urartar mer och mer, i samma mån den kritiska dagen närmar sig. — De nominerade kandidaterna bli allt flere och svagare, det rena partiintresset allt uppenbarare:

„I stället för att man, ju närmare valet man kommer, skulle ha verkställt den nödiga gallringen för att gå till slutakten med de yppersta kandidaterna på varje håll, har man gått i rakt motsatt riktning: de bästa namnen, som i början framfördes, ha allt mera skjutits undan och i första planet figurera nu kandidater, vilkas förutsättningar för det höga ämbetet knappast äro tillfredsställande. Med varje nytt namn har nivån sjunkit och valmännen ha allt skäl att ställa sig bekymrade inför de allt annat än hoppgivande utsikterna.

Inför den kandidatdiskussion, som på allra senaste tid ägt rum, måste man fråga sig, om folket eller partiledningarna på alla håll verkligen ha klart för sig att det dock icke är likgiltigt, vem som slutligen blir vald. Ju mera partiintresset blir dominerande, dess mindre vikt synes man fästa vid de personliga kvalifikationerna hos kandidaterna, blott partiet kunde vinna på saken. Och dock bör det vara klart för alla, att landets värdighet ovillkorligen fordrar att till president väljes en person, vilken icke blott åtnjuter ett stadgat, allmänt anseende utan även en som har förmåga att utåt verka respektingivande. En annan utgång av presidentvalet bleve blamrande för nationen, vars disciplin och omdöme skulle te sig i en allt annat än förmånlig dager.”

na före kriget. Reformen/ avser också en omställning av inkomstskatten, vilken rör sig mellan 10 och 33 1/3 %.

Resultatlösa överläggningar i Paris.

Berlin, 11 febr. (F. N. B.) Enligt ett Parismeddelande hade Trendelenburg åter på tisdagen en längre överläggning med Raynald, varvid man enligt tidningarna dock ännu icke lyckades finna en bas för återupptagandet av handelsfördragsunderhandlingarna.

Barmat-skandalerna.

Höfle har anhållits.

Berlin, 11 febr. (F. N. B.) I sammanhang med Barmataffären har före rikspostministern, doktor Höfle anhållits som misstänkt för passiv bestickning.

mer att befatta sig med troslärorna. Till sin yttre gestaltning, säger han, blir konferensen utan tvivel storartad, men den blir dock endast ett fyrverkeri, som kommer att lämna efter sig mörka fläckar. Ja ärkebiskopen anser t. o. m., att det ekumeniska mötet sätter sig upp mot Jesu uttalanden, att folk och riken skola resa sig mot varandra, antikrist och falska profeter uppstå och det onda växa och mogna, tills Kristus kommer och krossar mörkrets välde och grundar fredens rike. Då Stockholmskonferensen tror sig kunna förbättra världen genom sina beslut och åtgärder, bygger den tomma luftsloft.

Hela företaget har, anser ärkebiskopen, utgått från den moderna rationaliserande protestantismen, vilken han i mycket stränga ordalag fördömer. Då dessa moderna teologer påstå, att Jesus var Josefs och Marias son, då de förneka Kristi försoningsdöd för våra synder och kroppens uppståndelse, undergräva de fullständigt hela kristendomens grundvalar. Det är att orätt tolka Jesu kärleksbud att begära, att vi även skola älska dessa förnuftstroende och i kärlek rådgöra med dem om ingjutande av Kristi andå i folken. Varje from bonde, som läser bibeln, vet, skriver ärkebiskopen, nog utan vidare, vad Jesus' vilja är. Därtill behövs icke någon allmän världskonferens. Ärkebiskopens slutomdöme om det ekumeniska mötet är: „Världskonferensen i Stockholm kommer, om den blir av, att uppföra ett sorgespel, som visar, huru kristendomen håller på att glida utför det sluttande planet.”

Ärkebiskopen ser sålunda lika mörkt Sveriges ärkebis-

komma troligen att göragällande, att de icke ha myndighet att avgöra en så betydelsefull konstitutionell fråga. — Reuter.

De interallierade skulderna och Dawesannuiteterna.

Dessa annuiteter anses i England som fullgoda, men minska ej den engelska skattebördan.

London, 11 febr. (F. N. B.) Under den som bäst pågående diskussionen i Parispressen av den brittiska noten rörande de interallierade skulderna har den märkvärdiga anmärkningen gjorts, att noten giver intryck av att Dawesannuiteterna från Tyskland icke av den brittiska regeringen betraktas som fullgoda tillgångar. Gentemot detta påpekas härstädes, att man av den brittiska noten vida lättare borde få intrycket, att brittiska regeringen betraktar dessa annuiteter såsom fullgoda tillgångar. I stället för att yrka på, att de franska betalningarna årligen skulle ske oberoende av Dawesannuiteterna, har brittiska regeringen framställt ett sådant erbjudande, att en del av dessa betalningar skulle bestridas med medel, som tillfalla Frankrike ur Dawesannuiteterna. Då härtill kommer att brittiska regeringen i sin not åter en gång förbundet sig att använda hela sin andel av det tyska skadeståndet för reducering av det belopp, som den har att fordra hos de allierade — de brittiska fordringarna hos de europeiska allierade stiga till samma summa Britannien är skyldigt Amerika — så är det uppenbart att England kommer att vara intresserat av att Dawesplanen fullföljes. Och vad Britannien än må direkte eller indirekte erhålla av Dawesannuiteterna kvarstår det hårda faktum, att Britanniens årliga betalningar till Amerika icke växla efter dess årliga inkomster. Dessa betalningar ha måst ske med medel, som hopbragts genom direkt beskattning av de brittiska medborgarna, detta trots den omständigheten att Britannien lidit av en långvarig lågkonjunktur på handelsområde och under flere års tid haft att underhålla mellan 1 och 2 miljoner arbetslösa.

De engelska lönekonflikterna.

Underhandlingarna mellan maskinistförbunden och arbetsgivarna stagnera.

London, 11 febr. (F. N. B.) Underhandlingarna mellan 40 maskinistförbund och arbetsgivarförbundet ha stagnerat. Maskinistförbunden yrkade på en allmän löneförhöjning om 20 shillings i veckan. Arbetsgivarna framkommo icke med något definitivt erbjudande om löneförhöjning, utan föreslogo tillsättandet av en blandad kommitté för att undersöka de påstådda ojämnheterna med avseende å de nu rådande arbetsförhållandena och lönerna. Vidare föreslogo de att kommittén skulle dryfta det nuvarande läget och framtidsutsikterna för industrin. Maskinistförbunden skola i konflikten avge utlåtande till de respektive exekutiverna, på vilkas beslut ett fortsättande av underhandlingarna kommer att bero. — Reuter.

Förestår kabinettskris i Portugal?

Regeringen får av kammaren misstroendevotum.

Lissabon, 11 febr. (F. N. B.) Kammaren har med 65 röster mot 45 uttalat misstroendevotum mot regeringen. Kabinetttet torde komma att avgå. — Havas.

— Dpnyckenskapen. Senaste dygn omhändertog ordningsmakten härstädes 18 druckna personer.

Maudslayi's Guardian 12/25
10

SOUTH AFRICA & THE GOLD STANDARD.

THE BREAK WITH STERLING.

NO MORE BORROWING IN LONDON.

(From a South African Correspondent.)

CAPETOWN, JANUARY 18.

South Africa is to return to a general gold currency on July 1. The readoption of gold as the general medium of exchange is to be made fully and without any qualification; the existing embargo on the exportation of gold coin or bullion is to be removed, and all restriction on the melting down of gold coin is to be withdrawn. No legislation will be required, for the existing Currency Act of 1920 (under which South Africa has been working with a "managed" currency for the last four years) expires this year, and the Government has decided not to renew its provisions for a further term.

The Government's decision is based on the report of two special commissioners, Dr. Vissering, the eminent Dutch banker, and the American economist, Dr. Kemmerer. These gentlemen have been considering the problem and hearing expert evidence since last November, when they landed, and the Government has very wisely published their report in full, within a few days of announcing their decision.

Many bankers and commercial men in South Africa have very much regretted that no representative of the financial views of the City of London was included amongst the Commissioners. In 1920, when our temporary currency policy was decided upon, General Smuts brought in Sir Henry Strakosch, the well-known Austrian authority on currency and banking problems, and on his advice Parliament agreed to pass an act which gave South Africa a "managed" currency for a limited term and created a reserve bank, which issues gold certificates against gold deposited by the commercial banks. It is argued that the economic life of South Africa is so intimately bound up with that of Great Britain, and that its banking operations are so closely connected with those of the City of London that it was of the utmost importance for South Africa to get the expert advice of some English economist before reaching a decision.

This anxiety is not likely to be removed by the publication of the Commissioners' report. They recognise at the outset that the problem narrows itself down to the question: Should South Africa in determining now her future monetary policy decide to tie up definitely with sterling, hoping that sterling will return to a gold basis soon, but being prepared to follow sterling wherever it may go, or should she tie up definitely with gold? For various reasons, of which the chief is the fact that it is uncertain when sterling will return to par, whilst the South African pound now stands almost 1 per cent above gold parity, it is recommended that South Africa should definitely break with sterling and return to a gold basis practically immediately. The Commissioners admit that many of the witnesses they have examined have been very apprehensive of the possible results of breaking with sterling. They feel, however, that the danger is a slighter one than appears: sterling stands to-day at practically 98 per cent of its par value, and the Commissioners express their confidence that parity will soon be attained. Of course, if this should occur by or before July 1, and if Great Britain should then return

reasons, of which the chief is the fact that it is uncertain when sterling will return to par, whilst the South African pound now stands almost 1 per cent above gold parity, it is recommended that South Africa should definitely break with sterling and return to a gold basis practically immediately. The Commissioners admit that many of the witnesses they have examined have been very apprehensive of the possible results of breaking with sterling. They feel, however, that the danger is a slighter one than appears: sterling stands to-day at practically 98 per cent of its par value, and the Commissioners express their confidence that parity will soon be attained. Of course, if this should occur by or before July 1, and if Great Britain should then return to the gold basis, as she almost certainly would, the danger will disappear.

The Risks South Africa Runs.

On the other hand, if sterling should decline as sharply in the future as it did between February and November of 1923 (from 4.72 to 4.28, a decline of 9½ per cent in nine months), South Africa will be in a very difficult position. Exchange rates will jump about, and we shall once more be plunged into that welter of uncertainty, trade dislocation, and speculation from which we are at last emerging. Sweden, as a result of what appears to be a premature return to the gold basis in April last, has landed herself in much this difficulty. The trouble in South Africa would of course be much exaggerated, for the great bulk of our external trade is done with Great Britain, and it is essential to our economic well-being to have stable currency relations with you. The Commissioners suggest that the inconvenience which would be caused to general trade by a definite break with sterling, should sterling again depreciate, could be obviated to some extent by enlisting the services of the banks and conducting buying and selling operations under what are called "forward contracts." Under this system, which has been much used in Europe since the general break up of the exchanges, the banks guarantee to give payment at a certain rate, and themselves take the risk of a rise or fall when payment is due. For this of course they make a charge, but the trader is relieved of anxiety. The "Cape Times" points out, however, that this system is quite alien to South African banks and commercial men, and it is very doubtful if it could be worked satisfactorily in a country with such a relatively small external trade.

There is one much more serious danger. If South Africa returns to the gold basis and there is a big break in sterling, it will be extremely difficult for South Africa to borrow in the London market. The Commissioners have faced this difficulty, and accordingly advise South Africa "while such conditions continue, to reduce her public borrowings to the minimum and to do such borrowing as may be necessary, as far as possible, on a gold basis, either at home or abroad." This means, of course, that we must have recourse to New York, for the borrowing needs of a young country are large and can never be met at home. Many people feel very unhappy at the prospect of having to raise loans in America. New York knows little of our conditions, and there is none of the sentimental tie which is of real assistance to Dominion borrowers in the London market, and New York will know that we no longer have London to fall back on if their terms are not sufficiently attractive.

The Commissioners, in effect, have

asked the Government to gamble on the probability of Great Britain returning to the gold basis before July 1, and the Government have agreed to do so. They and South African business men generally expect that Great Britain will be willing and able to do so by that date, but if things do not take their expected course and there is a further break in the value of sterling, there will be serious misgivings in South Africa.

OCCUPATION & FRENCH SECURITY.

LONDON REPUDIATES M. HERRIOT'S THESIS.

DEFAULT REPORT "RIGGING."

(From our own Correspondent.)

PARIS, WEDNESDAY.

M. Herriot's main thesis has been repudiated by London, to judge by the announcements made to-day through Reuter and the British press. It will be remembered what that thesis was—the occupation of Cologne and the Rhine is inseparably connected with the promised pact of guarantee to France, so that without the guarantee there can be no evacuation. As M. Paul Boncour put it, "France will wait on the Rhine bridges until she gets the pact." London now denies the existence of any such connection between the occupation and French security, and refuses to consider them together.

The announcement is rather belated; had it been made earlier it might have affected the attitude of the Socialist Congress at Grenoble. In any case, it does not come as a surprise or a shock here. It was fully expected, but it is not likely to deflect French policy. Now, as in M. Poincaré's day and always, a French Government is in the happy position of being able to ignore juridical arguments. The French army and French presence on the spot always give it the power of cutting the Gordian knot of a controversy by action or inertia.

Nevertheless the French Government is obviously conscious of the juridical weakness of its case under the provisions of the treaty. Thus M. Paul Boncour has appealed for the freest possible interpretation of the occupation clauses, and M. Loucheur's organ, the "Petit Journal," implores the British not to interpret the treaty by the letter but by the spirit; in any event it expresses the hope that the situation may be saved juridically by the comments of Marshal Foch's Versailles Committee upon the Control Commission's report.

It is now frankly admitted here that the French and British experts on the Control Commission are at loggerheads, thus delaying the final report. One of the most important French publicists blurts out that the French experts have been instructed of late to exaggerate Germany's shortcomings in the matter of disarmament and make the worst possible case against her.

The purpose of these tactics is to spoil the British plan for imposing a time-table of fulfilment upon Germany, ending in the midsummer, with a corresponding Allied fulfilment—the evacuation of Cologne. This British plan is, of course, based upon the assumption that Germany's defaults are easily fulfillable. It will not be easy for London to effect a divorce between the occupation of Cologne and French security so long as Paris is determined to associate them.

ITALY'S WAR DEBT.

SPECULATIONS ON BRITISH ATTITUDE.

(From our Correspondent.)

ROME, WEDNESDAY.

The newspapers here are paying attention to the "Manchester Guardian" article concerning the different proportion of war debt repayments that England would ask from France and Italy, having regard to their respective national revenues. This article is considered to be one of the signs that the debts problem is approaching the point of solution, even for Italy. The Liberal "Giornale d'Italia" says:—

"Nobody ought to think that Italy is trying to avoid payment, but the figures suggested by the British papers must be considered only as speculations, and the debts problem must be carefully studied in the interest both of Italy

fillable. It will not be easy for London to effect a divorce between the occupation of Cologne and French security so long as Paris is determined to associate them.

ITALY'S WAR DEBT.

SPECULATIONS ON BRITISH ATTITUDE.

(From our Correspondent.)

ROME, WEDNESDAY.

The newspapers here are paying attention to the "Manchester Guardian" article concerning the different proportion of war debt repayments that England would ask from France and Italy, having regard to their respective national revenues. This article is considered to be one of the signs that the debts problem is approaching the point of solution, even for Italy. The Liberal "Giornale d'Italia" says:—

"Nobody ought to think that Italy is trying to avoid payment, but the figures suggested by the British papers must be considered only as speculations, and the debts problem must be carefully studied in the interest both of Italy and the Allies." The same paper goes on to remark that, judging from the above hints, England, it seems, would ask Italy to pay one billion yearly, "but such an amount seems excessive considering how heavily the Italian taxpayer is already burdened."

On February 22 Mussolini will inaugurate at Anzio, near Rome, the first cable directly connecting Italy with North America.

ITALIAN INTEREST IN FRENCH REPLY.

AMBASSADOR SEES M. HERRIOT

PARIS, WEDNESDAY.

Referring to the visit of the Italian Ambassador yesterday to M. Herriot, the Prime Minister, the "Petit Parisien" says it has reason to believe the Ambassador sought information on the reply the French Government is likely to make to the British Note on war debts. As the Note is still under consideration, the newspaper argues, there could merely have been an exchange of views on the matter. Further conversations are to follow, however.

A telegram from Rome to the "Petit Parisien" says the Italian Government will, at the earliest opportunity, lay before the British Government its views on the question of war debts.

The "Matin," in its comments on the Italian Ambassador's visit, says Franco-Italian negotiations will shortly enter on a most active phase, and that the chief subject of deliberation will be the status of Italians in Tunis.—Reuter.

DEBTS AND SECURITY.

The British Cabinet is understood to have discussed yesterday the question of inter-Allied debts, but, contrary to reports which have appeared in various quarters, Reuter's Agency is informed that there is no disposition in British quarters to connect the questions of security and inter-Allied indebtedness.

SAHARA FLIGHT CRASH.

FRENCH AIRMAN KILLED.

PARIS, WEDNESDAY.

The Governor General of French West Africa communicates a telegram from Colonel de Goys, who is heading a flight with two Giant machines from Paris to Lake Chad and back. The telegram is from Niamey, on the Niger, the last stopping-place of the expedition, and says that Colonel Vuillemin's machine crashed to the ground on leaving Niamey. Sergeant Vandelle was killed, and Colonel Vuillemin, Dagneaux, and Knetch were injured.—Reuter.

The village school was isolated, shops and houses were flooded, and the fires were put out in the heating apparatus at the Parish Church.

The River Calder rose rapidly at Todmorden yesterday, and just before noon it had reached the top of several of the bridges near the centre of the town. In the afternoon the water subsided to some extent, and the inhabitants were spared a repetition of the disastrous floods of a few years ago. This was entirely due to the steps which the Corporation have taken in concreting the bed of the river. In the Walsden district the road was flooded slightly at one point, but no damage was done.